

Ulu öndər Heydər Əliyevin 1998-ci il prezident seçkilərində yenidən qalib gəlməsi, onun Azərbaycanın siyasi səhnəsindəki liderlik mövqeyini bir daha təsdiqlədi. 1993-cü il seçkiləri Azərbaycan dövlətçiliyi üçün ağır bir sınaq dövrü idi, ancaq 1998-ci il seçkiləri formalaşmış dövlətin imtahanı kimi qəbul edilirdi. Ümummilli lideri dəstəkləyənlərin sayı çox idi və onların arqumentləri xalqın ona olan inamı, ölkənin sabitliyini qorumaq və inkişafını təmin etmək kimi faktlara söykənirdi. Ulu öndər xalqın yenidən haqq, ədalət, sabitlik və tərəqqiyə səs verəcəyinə inanırdı. Heydər Əliyev və xalq arasında yaranmış bu bağlılıq onun ikinci dəfə prezident seçilməsini təmin edən ən mühüm faktorlardan biri idi.

Qətiyyətlili və güclü Liderə sarsılmaz inam

1998-ci il 11 oktyabr tarixi Azərbaycan üçün bir dönüş nöqtəsi oldu. Xalq yenidən öz inamını, ümidini və gələcəyini Heydər Əliyevin güclü liderliyinə bağladı. Həmin gün seçki məntəqələrinə axın edən insanlar sadəcə bir namizədə deyil, haqqa, ədalətə və sabitliyə səs verdiklərinin fərqində idilər. Çünki son beş ildə "Xalq - Heydər, Heydər - Xalq" ifadəsi elə bir birlik və güc simvoluna çevrilmişdi ki, bunu həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq arenada hamı görürdü. Heydər Əliyev təkcə Azərbaycanı qardaş qırğınından və dövlətin dağılmasından xilas etməklə qalmamış, xalqın ona olan inamını da möhkəmləndirmişdi. Muxalif qüvvələr belə artıq anlamışdılar ki, bu seçkidə də xalqın inamını qazanmaq mümkün olmayacaq. Beynəlxalq müşahidəçilər və ekspertlər də əmin idilər ki, Heydər Əliyev yenidən ölkənin Prezidenti olaraq və Azərbaycanın inkişaf yolunda irəliləməsi davam edəcək. Bəzi dairələr müdrik liderə qarşı müxtəlif təbliğat kampaniyaları təşkil etməyə çalışsalar da Azərbaycan xalqının güclü iradəsi hər cür maneəni aşdı. Nəticədə, 76,1 faiz səslə Heydər Əliyev yenidən xalqın böyük dəstəyini alaraq, Azərbaycan Prezidenti seçildi. Bu nəticə, bu, xalqın sabitliyə, tərəqqiyə və güclü liderliyə olan sarsılmaz inamının təcəssümü idi.

Beynəlxalq ictimaiyyət də əmin idi ki, 1993-cü ildə ölkəni qardaş münafiqəsindən və dağılmaq təhlükəsindən qurtaran lider, növbəti prezident seçkilərində də qalib olacaq. Hətta xarici dairələrdə belə bu nəticə gözlənilirdi, çünki Əliyevin rəhbərliyi ilə Azərbaycan öz iqtisadi və siyasi dirçəliş yolunda əhəmiyyətli uğurlar əldə etmişdi.

Seçkilər ərəfəsində müəyyən qüvvələr Əliyevin əleyhinə təbliğat aparsa da 1988-1993-cü illərin acı təcrübəsini yaşamış xalq, taleyüklü bir anda doğru seçim etmə-

yi bacardı. 1993-cü ildə ölkəni böhrandan xilas edən Heydər Əliyev, onun ardınca həyata keçirdiyi islahatlar və xalqın rifahını təmin edən tədbirlər nəticəsində dövlətin sabitliyi bərpa edildi, insanların bir-birinə inamı yenidən yarandı.

Xalqın başqa alternativləri də yox idi, çünki 1993-cü ildən sonra Azərbaycanın inkişafı Heydər Əliyevin adı ilə bağlı idi. Onun rəhbərliyi ilə ölkədə iqtisadi sabitlik təmin olundu, çörək və digər ərzaq məhsullarının çatışmazlığı aradan qaldırıldı, ən başlıcası isə ölkə iqtisadi islahatlar həyata keçirdi. Bu dövr ərzində ölkənin xarici siyasət sahəsində də böyük nailiyyətlər əldə edildi. "Əsrin müqaviləsi" kimi böyük iqtisadi layihələr imzalandı və Azərbaycanın beynəlxalq arenada nüfuzu əhəmiyyətli dərəcədə artdı. Azərbaycanın müstəqillik tarixində ilk dəfə iqtisadi artımın müşahidə edilməsi də bu dövrə təsadüf edirdi.

Heydər Əliyevin ikinci prezidentlik dövründə iqtisadi uğurlar xüsusilə diqqət çəkirdi. Qeyri-neft sektoru da inkişaf etdi. İstehsalat sahələrində artım, kənd təsərrüfatının inkişafı üçün yaradılan şərait ölkədə yeni iqtisadi təkan yaratdı. Bu dövrdə minlərlə kəndli ailəsi torpaq, maşın və avadanlıq aldı, nəticədə kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalında böyük artım baş verdi. Azərbaycan artıq kənd təsərrüfatı məhsullarını xaricə ixrac edəcək gücə çatdı. Ulu öndərin rəhbərliyi ilə ölkənin beynəlxalq əlaqələri genişləndi, idxal-ixrac əməliyyatlarının həcmi yüksəldi və xarici ticarət balansında müsbət dəyişikliklər baş verdi. 1993-cü ildə 60 xarici ölkə ilə ticarət əlaqələri qurulmuşdusa, 2002-ci ildə bu say 128 ölkəyə çatdı. Azərbaycanın iqtisadiyyatı gücləndi, dövlət büdcəsi böyük artım göstərdi və ölkə iqtisadi inkişaf yoluna qədəm qoydu. Bununla yanaşı, 1997-2002-ci illərdə sənaye məhsulu istehsalı 23,6 faiz, yaxud orta hesabla ildə 3,6 faiz artmışdı.

Hasılat sənayesi ilə yanaşı, qeyri-neft sektoru - emal sənayesi də inkişaf edirdi. Göstərilən müddətdə emal sənayesi sahələrində məhsul istehsalı 24 faiz, o cümlədən yeyinti sənayesində 22 faiz, taxta məmulatı istehsalında 3,5 dəfə, metallurgiya sənayesində 2,5 dəfə artmışdır. Sənayenin inkişafı ilə yanaşı, ümummilli lider respublikada kənd təsərrüfatının inkişaf etdirilməsinə də xüsusi diqqət yetirirdi. Məhz bu diqqətin nəticəsində respublikada 40-dan çox hüquqi-normativ sənəd qəbul edildi və onların əsasında aparılan islahatların yekunu olaraq 872 min kəndli ailəsinə 1372,8 min hektar torpaq sahəsi, 63 mindən artıq maşın və traktor, 4 min qaramal tövləsi, 2300 qoyun yatağı, 450 min baş qaramal, 1 milyon 900 başdan artıq davar verildi, ölkədə 2600-dən çox kəndli-fermer təsərrüfatı yarandı. 1997-2002-ci illərdə istehsal edilən kənd təsərrüfatı məhsullarının 99,01 faizi məhz onların payına düşürdü. Bu məhsulların satışında qiymətlər tam sabitləşmiş, idxal-ixrac əməliyyatlarında bütün maneələr aradan qaldırılmışdı.

Azərbaycan-Ermənistan münafiqəsinin ədalətli həlli istiqamətində də Heydər Əliyev mühüm addımlar atdı. 1996-cı ildə ATƏT-in Lissabon sammitində Azərbaycanın maraqları beynəlxalq səviyyədə tanındı və bu, münafiqənin həllində Azərbaycanın üstün mövqeyini göstərdi. Diplomatiya uğurları və ölkənin konstitusiyasının qəbul edilməsi, yeni parlament seçkilərinin keçirilməsi ölkədəki siyasi islahatların da göstəricisi idi.

Bu səbəbdən də 2003-cü il seçkilərində xalq yenidən Heydər Əliyevin siyasətinə dəstək verdi, çünki onun apardığı siyasət ölkəmizin sabitliyini və rifahını təmin etmişdi.